

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 18 sierpnia 2016r.

Sąd Okręgowy w Toruniu, Wydział I Cywilny

w składzie następującym:

Przewodniczący: SSO Andrzej Westphal

Ławnicy: ---

Protokolant: sekr. sąd. Marlena Ossowska

po rozpoznaniu w dniu 18 sierpnia 2016 roku

sprawy z powództwa: Fundacji (...)z siedzibą w T.

przeciwko: Gminie Miasta T.

o zapłatę

I. oddała powództwo,

II. zasądza od powódki Fundacji (...) z siedzibą w T. na rzecz pozwanej Gminy Miasta T. kwotę 14.400,00 zł (czternaście tysięcy czterysta) z tytułu zwrotu kosztów procesu,

III. nie obciąża stron kosztami sądowymi.

Sygn. akt I C 476/16

UZASADNIENIE

Powódka Fundacja (...) z siedzibą w T. domagała się zapłaty przez pozwaną Gminę Miasta T. kwoty 754.611,93 zł. z ustawowymi odsetkami od kwot i dat wskazanych w pozwie.

Pozwana wniosła o oddalenie powództwa i zasądzenie zwrotu kosztów procesu (k. 328 – 343).

Sąd ustalił , co następuje :

Powódowa Fundacja jest wpisana do ewidencji szkół i placówek niepublicznych prowadzonej przez Prezydenta Miasta T. pod pozycją 378, jako podmiot prowadzący (...) Szkołę Podstawową z Oddziałami Przedszkolnymi „(...)”. W okresie od lipca 2011r. do grudnia 2014r. powódka korzystała z dotacji przekazywanych jej przez pozwaną Gminę Miasta T. .

okoliczności bezsporne,

Sąd zważył , co następuje :

Powódka wytoczyła niniejsze powództwo , gdyż uważa ,że pozwana Gmina przekazywała jej zaniżone dotacje . Zdaniem powódki istota sporu sprowadza się do rozstrzygnięcia, czy na podstawie dotacji powinny składać się wszystkie wydatki bieżące ponoszone przez pozwaną na przedszkola publiczne , czy jak wynika z przekazywanej dotacji , jedynie część tych wydatków . Pozwana przy ich naliczaniu nie uwzględnia wszystkich bieżących wydatków . Istotę roszczenia stanowi rozumienie pojęcia wydatków bieżących składających się na podstawie naliczenia dotacji (k. 5) .

Rozstrzygnięcie niniejszej sprawy wymaga wiadomości specjalnych w rozumieniu art. 278 § 1 k.p.c. Dotyczą one księgowości z zakresu działania jednostki samorządu terytorialnego w części dotyczącej oświaty oraz zadania polegającego na udzielaniu dotacji dla placówek oświatowych. W niniejszej sprawie „wiadomości specjalne” dotyczą zarówno znaczenia specyficznych pojęć z tej dziedziny, ich roli w obliczaniu dotacji, jak również samego procesu rachunkowego sprawdzenia prawidłowości obliczenia kwot przyznanych powódce.

W swoich pismach i na rozprawie obie strony prowadziły wywody z zakresu księgowości. Posługiwały się między innymi takimi pojęciami jak: „wydatki bieżące”, „Klasyfikacja dochodów, wydatków przychodów i rozchodów”, „wydatki określone w paragrafie 302”, „wskaźnik 0,3”, „wskaźnik dla rozdziałów 80146 i 80195”, „wskaźnik dla rozdziału 80148”, „dział 801, rozdział 80104”. Obie strony powoływały się na przepisy o charakterze technicznym dotyczące sfery rachunkowej, księgowej np. „Klasyfikacja paragrafów, wydatków i środków” (k. 33). Tytułem przykładu można wskazać, że znajduje się w niej szereg specjalistycznych pojęć np. „świadczenia na rzecz osób fizycznych”, „wydatki bieżące jednostek budżetowych”, „wydatki majątkowe”, a także oznaczeń liczbowych.

Powódka przedstawiła w pozwie szczegółowy sposób obliczenia, jej zdaniem, prawidłowej kwoty dotacji. Biegły musiałby nie tylko zweryfikować poprawność rozumowania powódki w zakresie interpretacji przepisów księgowych, ale także sprawdzić matematyczną prawidłowość obliczenia kwoty dochodzonej pozwem. Wszystkie te kwestie musiałyby stanowić przedmiot jego opinii. Bez jej sporządzenia sąd nie mógł wyrokować o merytorycznej zasadności powództwa.

W procesie cywilnym obowiązuje zasada kontradiktoryjności określona w art. 6 k.c. Przepis ten stanowi, że ciężar udowodnienia faktu spoczywa na osobie, która z faktu tego wywodzi skutki prawne. W niniejszej sprawie obciążał on powódkę.

Z zasady kontradiktoryjności wynika także, że sąd nie przeprowadza dowodów z urzędu – art. 232 k.p.c. W zdaniu 2 tego artykułu dopuszczono wprowadzenie możliwości przeprowadzenia przez sąd dowodu niewskazanego przez stronę, ale nie może to mieć miejsca w przypadku, gdy strona jest reprezentowana przez profesjonalnego pełnomocnika. W toku niniejszego procesu powódka była reprezentowana przez dwóch takich pełnomocników – adwokatów. Mimo to, nie zgłosiła wniosku o przeprowadzenie dowodu z opinii biegłego.

W art. 278 § 1 k.p.c. użyto sformułowania, że „sąd ... może wezwać”. Nie oznacza to jednak odstępstwa od kontradiktoryjności. Przepisu tego nie można bowiem interpretować w oderwaniu od zasad obowiązujących w procesie cywilnym oraz od ratio legis ustawy. Należy powtórzyć, że ciężar dowodu obciąża strony. Pod tym względem wszystkie dowody są traktowane w ten sam sposób – to strona musi złożyć wniosek o ich przeprowadzenie. Nie sposób dopatrzeć się jakiegoś wyjątku, który w tym zakresie miałby być uczyniony dla dowodu z opinii biegłego.

Dowodu z opinii biegłego nie mogą zastąpić zeznania świadków. Dlatego sąd oddalił wnioski obu stron dotyczące przesłuchania wskazanych przez nie świadków.

Sąd oddalił także wniosek o zobowiązanie pozwanej do przedłożenia dokumentu RB 28 S. Nie można wykluczyć, że w przypadku dopuszczenia dowodu z opinii biegłego miałby on zastosowanie przy jej sporządzeniu. Skoro jednak wniosek o dopuszczenie tego dowodu nie został złożony, to dołączenie kolejnego dokumentu było zbędne.

Reasumując, przyczyną oddalenia powództwa było nieudowodnienie przez powódkę zasadności swojego roszczenia.

Skoro powódka przegrała sprawę, to na podstawie art. 98 § 1 i § 3 oraz art. 99 k.p.c. została zobowiązana do zwrotu kosztów procesu pozwanej. Należy podkreślić, że uzyskanie przez powódkę zwolnienia od kosztów sądowych, nie zwalniało jej od obowiązku zwrotu kosztów przeciwnikowi – art. 108 ustawy o kosztach sądowych w sprawach cywilnych. Na zasądzone koszty składało się wynagrodzenie pełnomocnika wynoszące 14.400 zł. Jego wysokość wynika z § 2 ust. 7 rozrządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 22 października 2015r. w sprawie opłat za czynności radców prawnych (Dz. U. poz. 1804).

Wobec przegrania przez powódkę sprawy, żadna ze stron nie ponosi kosztów sądowych od których była ona zwolniona – por. art. 113 ust. 1 ustawy o kosztach sądowych w sprawach cywilnych i art. 98 § 1 k.p.c.